

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

SLISSE EN CESAR

Een blijspel in drie bedrijven

door

Jeroom Verten & Jos Gevers

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.933

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *SLISSE EN CESAR* op te voeren moet de naam van auteur *JEROOM VERTEN & JOS GEVERS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1959 Toneelfonds J. Janssens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONEN

SLISSE

CESAR

MELANIE : vrouw van Slisse

FAKTEUR

DR. MONCHAUSSON

MADAME FLOUR : moeder van Joe

TINNEKE : dochter van Slisse en Melanie

JOE : verloofde van Tinneke

RIK]

JAN] zonen van Slisse en Melanie

VALERIE : huishoudster

Eerste bedrijf

Tweede bedrijf : vijf weken later

Derde bedrijf : enkele dagen later

Zomer. De handeling speelt telkens in de namiddag.

DECOR

Eén decor voor de drie bedrijven : de huiskamer van Slisse.

Gezellig burgerlijk. Deur in fond midden, naar gang, keuken en straat.

Links : deur op voorplan en één op achterplan. Die van het voorplan gaat naar de slaapkamer van Slisse, die van het achterplan naar keuken en bureau.

Rechts voorplan: deur naar de andere kamers.

Er hangt een mooie luchter midden in de kamer.

E E R S T E B E D R I J F

EERSTE TONEEL

(De meubelen staan in wanorde. Midden op de grond een gewatteerde bedsprei. Wanneer het doek opgaat staan Cesar en Slisse in gevechts houding. Ze hebben wel niet het klassieke judopak aan, maar toch illustreren enkele details dat ze zich omkleedden. Beiden hebben hun vest en das uitgedaan. Hun hemd staat ver open; Cesars hemd hangt over zijn broek en een wollen sjerp is rond zijn middel geknoopt. Hij heeft zijn hoed nog op. Cesar heeft de punten van Slisses hemd beetgepakt en doet wanhopige pogingen om Slisse te wurgen. Ze wandelen beiden hijgend en ronddraaiend door de kamer, zoals met judo gebeurt. Men zou haast zeggen, dat ze traag walsen. Na een tijdje roept Slisse)

SLISSE: Maar gooi me dan eens tegen de grond! (Ze dansen voort) Zeg eens, wat is 't nu? Zijn we judo aan 't doen, of zijt ge me soms komen halen om te dansen? (Cesar doet verwoed zijn best) Wurg me dan toch! Kunt ge niet harder nijpen? Gaat ge me nu wurgen ja of nee? (Cesar, in een uiterste krachtinspanning, zet alle zeilen bij, maar het betekent ook het einde. Hij heeft zijn krachten overschat en hij begint, totaal uitgeput, langsheen het lichaam van Slisse naar beneden te glijden) Hewel, wat krijgen we nu? Wat gaat ge daar beneden nu doen?

CESAR: (hijgend) M'n pijp is uit, Slisse.

SLISSE: Daar zie, ziet hem daar nu hangen. Maar ik had natuurlijk weer geen gelijk als ik zei dat ge door uw neus moest ademen. Kom hier, voddevent! (Zet Cesar recht en brengt hem naar een stoel) Voilà, blaast eerst vijf minuten uit.

CESAR: (Langzamerhand bijkomend) Dat is van sleuren en rond draaien zeker; maar nu werd ik echt zo misselijk hé, Slisse...

SLISSE: Hadt ge van eerstaf gedaan zoals ik gezegd had, dan lag ik al tien minuten tegen de vloer; maar neen, ge hebt er een handje van weg om alles averechts te doen. (Kwader) Hoe dikwijls moet ik nu nog zeggen dat ge zo moet staan, zo, zie. (Doet het) Uw linker voet vooruit, uw kop scheef in de richting van uw rechterelleboog, uw armen op z'n chimpansees en uw kas zo breed mogelijk open!

CESAR: Welke kas?

SLISSE: (Kwaad) Déze KAS! (Hij slaat verschillende keren hard op z'n borstkas. De gevolgen zijn echter pijnlijk. Hij begint schrik-aan-jagend te hoesten. Hoe langer hoe luider. Cesar loopt naar hem toe en steekt Slisses armen in de hoogte. Hij slaat op zijn rug. Eens de hoestbui voorbij, wil Slisse iets met luide stem zeggen, maar zijn stem piept als een fluitje) Plezant he?! (Hij betast zijn keel) Sta daar zo niet en haal liever een slok water! (Cesar rent naar de keuken en brengt fles en glas mee. Hij komt al inschenkend binnen. Slisse drinkt een slok terwijl zijn gezicht vervaarlijk vertrekt) Wat is dat?

CESAR: (Terwijl hij de fles aan Slisse overhandigt) A...a...zijn, geloof ik, hé?

SLISSE: (zeer kwaad. Wil eerst de fles kapot gooien, maar bedenkt zich) Hier, drink uit. (Steekt het glas uit naar Cesar)

CESAR: Jamaar, Slisse...

SLISSE: Drink uit, zeg ik!

CESAR: Ik dacht dat ge de hik hadt, Slisse.

SLISSE: Ik zal u leren hikken! Gaat ge 't uitdrinken? Duurt het nog lang? (Pakt Cesar hardhandig vast en laat hem het glas tot op de boden ledigen. Dan, terwijl Cesar begint te griezelen) AZIJN, hé? (Cesar schudt meewarig het hoofd) Een ander mens zou met u al duizend keren zijn geduld verloren hebben, maar neen, ik sloof me van 's morgens tot 's avonds voor u uit en als een mens dan een slok water vraagt, dan krijgt hij...(kwaad) wat was 't nu weer?

CESAR: (Spreekt het voor duit zonder klank voort te brengen) A...zijn...

SLISSE: En satat daar zo idioot niet. Ik had u gezegd, linkse voet vooruit, uw kop scheef in de richting van uw rechtse schouder = blad, uw armen comme ça en uw kas zo breed mogelijk open. (Cesar gaat in een verwrongen houding staan) Of denkt ge soms dat ik u voor mijn plezier judo leer?

CESAR: Voor mijn plezier toch ook niet, hé Slisse?

SLISSE: Toch meer dan voor mij!

CESAR: Vindt gij dat? Ik voel mijn kas nu al niet meer!

SLISSE: (Geringschattend) Kas! Ziet hem daar staan!

CESAR: Allee, m'n nachtcommodeke dan...

SLISSE: Als ik me al die moeite getroost, dan is het omdat ge van uw eigen niet genoeg kracht hebt om u te verdedigen als het er moest op aankomen. Er gaat tegenwoordig geen avond meer voorbij of er worden mensen in volle straat aangerand en uitgeschud. Of leest ge geen gazet? En nu vooral, met al die ruimtetuigen, kunt ge geen voorzorgen genoeg nemen. Stel u maar eens even voor, dat ge hier straks buiten gaat en dat er zo ene van hierboven voor uw neus staat. Wat zoudt ge dan zoal doen, denkt ge?

CESAR: U komen roepen!

SLISSE: Nee, ik ben niet thuis<

CESAR: Hoe, ge zijt niet thuis, en ge zijt hier?

SLISSE: (Verbeterend) Ik ben niet thuis, bij manier van spreken!

CESAR: G'hebt ongelijk. Nu dat er eens iets interessants te zien is, zijt ge weg!

SLISSE: Zwijg, zeg ik! (Loopt te ijsberen)

CESAR: Zeg, Slisse?

SLISSE: Wat is 't?

CESAR: 'k Heb de kramp in m'n bruien, mag ik mijn jarretellen niet uitdoen?

SLISSE: NEEN! Ge staat nu al slap op uw benen! En nu voor de duizendste keer, doe niet gelijk een palmenhouten als ge attakeert, maar zet u los, zo zie. (Beweegt losjes armen en benen) Geen knoken van de beenhouwer, maar alles van de charcutier, ziet ge het?

CESAR: Ja, klare gelatine!

SLISSE: En daarop doet ge de attak. (doet het). Ge vliegt naar voor, hop, één twee drie en petat, daar ligt hij! Moeilijk, hé?

CESAR: Hoe, moeilijk? Nu ziet ge 't toch te zwart in, Slisse.

SLISSE: Verstaat ge nu wat judo is? Judo zit hier, zie (draait de polsen) en niet daar (wijst naar zijn forsbollen), want als het daar zit en ge krijgt dit dan wordt het dat (doet het voor). Ge attakkert en hop, daar zit voor geen halve sou souplesse in en 't geknoei houdt niet meer op.

CESAR: 't Zit in een kleinigheid, hé Slisse.

SLISSE: Ah, eindelijk gaan uw ogen toch open. Judo is een kwestie van caoutchouc en als de caoutchouc er uit is...

CESAR: Dan zit er geen elastiek meer in, hé?

SLISSE: Juist! Vooruit, zet u in positie! (Cesar gaat in een houding staan) Nee anders, da's de gewone lütte!

CESAR: Zo dan?

SLISSE: Ook niet, da's jiu jitsi!

CESAR: Dit dan?

SLISSE: Bijlange niet, da's Grieks Romeinse!

CESAR: (Zeer tevreden) Ik ken al veel stijlen, hé Slisse?

SLISSE: Zb moet ge staan zie, slimmeke! (Doet het voor) Romp naar voor en uw twee armen parallel. (Cesar steekt zijn armen te hoog) Nee, niet zo hoog! Parallel naar de grond!

CESAR: Ah, parallel naar de grond, parasol dan!

SLISSE: (Ontmoetigd) Ja, parasol...(ijsbeert) Zouden we niet liever gaan slapen?

CESAR: Ge zijt moe, hé Slisse?

SLISSE: Nee, ge maakt het me moe! Voor de 37ste keer, kunt ge dan niet zó naar voren springen en me gelijk een zak tegen de planché smijten?

CESAR: Dat kan ik zeker!

SLISSE: Waarom doet ge 't dan niet?

CESAR: Ik durf niet...

SLISSE: Nee, ge kúnt het niet...

CESAR: Ik kan wél, maar als ik uw gezicht bezie, krijg ik altijd compassie.

SLISSE: Ja, aan uwe uitleg zal het niet liggen. Op de duur is het nog mijn fout. Denkt, dat ik een moordenaar ben of een dief, het kan me niet schelen, maar doe het!

CESAR: Straks niet komen klagen, hé Slisse!

SLISSE: Hebt g' het nu goed in uwe kop? Wat ben ik?

CESAR: Een dief, hé?

SLISSE: Eindelijk! En om het nog duidelijker te maken, denkt dat het een donkere avond is, ergens in een stille straat; ik sta ineens voor uwe neus en ik roep: "Uw geld of uw leven!" Wat gaat ge doen?

CESAR: (Na een tijdhe) Gaan lopen niet, hé?

SLISSE: Ah neen, dat gaat niet.

CESAR: Dat zou ik wel eens willen zien; waarom niet?

SLISSE: Omdat het een straat is die van voor en van achter dood loopt!

CESAR: Dat is geen straat, hé Slisse, dat is een turnzaal!

SLISSE: En toch kunt ge niet gaan lopen...

CESAR: En mijn geld geven kan ik ook niet, want ik heb geen rooie duit bij...dat is nogal een situatie, hé Slisse!

SLISSE: Dus, wat blijft er nog over?

CESAR: (Vastberaden) Attakeren!

SLISSE: Vooruit, laat het dan niet koud worden. Zijt ge er? (Beiden gaan in houding staan. Een viertal meters van elkaar. Cesar loopt op een sukkeldrafje naar Slisse en grijpt hem bij zijn hemd. Slisse rukt Cesars handen los) Neen! Laat me los, zeg ik! Dat trekt op niets! Ik had u gezegd van naar voor te springen, armen vooruit, één been naar achter, met de nodige ressort erbij! (Doet het voor) Dat is de voorlaatste beweging, zie! (Slisse staat op één been, het andere been ver naar achter, armen vooruit. Plots gaat hij naar het overbekende naaktbeeld "De Kus" van Jef Lambeaux, dat op het dressoir staat. De houding van de man laat inderdaad aan de stand van een judo herinneren) Om u het zoveelste bewijs te leveren dat het op een andere manier niet gaat, hier zie, het meesterwerk van Jef Lambeaux.

(Wijst naar het beeld) Ziet ge die vluchtende houding van het bovenlijf en die souplesse van zijn benen? Dat is nu judi, zie!

CESAR: (Verrast door al dat naakt. Hij raakt even het hoofd van het beeld aan en ziet dan naar zijn vingers) Er ligt stof op, Slisse!

SLISSE: Dat vraag ik niet. Ik vraag u van te zien!

CESAR: (Kijkt aandachtiger en klopt op het beeld) Dat is gewone plaaster zeker?

SLISSE: Gaat ge nu zien of niet? (Cesar kijkt nu aandachtig, maar naar de vrouw) Nee, niet naar HAAR, naar HEM! Dàt moet ge doen, zie, en niet dāt, want dat ben ik!

CESAR: (Als Slisse naar de vrouwenfiguur wijst) Ha, dat zijt gij? Er is een barst in uwe neus, weet gij dat?

SLISSE: Ge moet begot niet naar mijn neus zien! Ge moet die houding aannemen! Allee, vooruit, ik zal het maar weeral eens voordoen. Licht gij op de grond en neemt de zesde afweerhouding aan.

CESAR: (Gaat op de grond liggen) Zo?

SLISSE: Maar neen! De zesde, heb ik gezegd.

CESAR: Zo dan?

SLISSE: Allee ja, dat begint er een beetje op te trekken. Past nu op hé! Als ik nu spring, pakt ge de vierde polsgreep, wringt uw eigen in brugstan en ge duwt uw knieën zijdelings in mijn buikspieren. Zijt g'er?

CESAR: Ik ben toch bang dat ik in de war zal geraken, Slisse.

SLISSE: Bijlange niet, g' hebt het al gedaan.

CESAR: Zijt ge zeker?

SLISSE: Heel zeker, vooruit, zijt g' er? Ik spring! (Springt op Cesar. Het wordt natuurlijk een soep. Ze rollen wat over en weer, nemen de punt van de spreij mee, zodat het net een grote bol wordt die door de kamer hobbelt)

TWEE TONEEL

MELANIE: (Op. Heeft verschillende pakjes bij. Kijkt sprakeloos naar de rondtollende bedsprei)

SLISSE: (Komt uit het kluwen te voorschijn en ziet Melanie) Ah, Melanie, langs waar zijt gij binnengekomen?

MELANIE: Langswaar ieder normaal mens binnenkomt! Langs de deur! (Legt haar pakjes op een stoel of kast)

SLISSE: (Komt overeind) Tiens, ik heb dat toch niet gezien.

MELANIE: Als ik in een bedsprei moest gerold zijn en gij moest binnenkomen, zou ik dat ook niet zien. Ik kruip niet over de grond! Hebt g' uw broek al eens gezien? Da's een nieuwe van over drie weken. (Neemt haar hoed af) En nu is 't uit, hé? Nu heb ik er mijn buik van vol! Ge hebt het gehoord, hé! (Kwaad af, voorplan rechts)

CESAR: (Die nog steeds op de spreij zit) Is er iets met uw vrouw, Slisse? Die doet zo aardig?

SLISSE: (Die zijn prestige tegenover Cesar niet wil verliezen) Bijlange niet. Dat is zo haar manier van doen. (Grabbelt haastig wat geld uit zijn zak) Hier zie, Cesar, ga eens even een kilo dingen halen... (Hij herinnert zich echter niet wat) Een kilo...

CESAR: Fruit?

SLISSE: Ja, spoed u! Of nee, breng liever soep mee.

CESAR: Een kilo soep?

SLISSE: Vooruit, ge hadt al lang weg moeten zijn. Vraag in de keuken maar een potteke aan Valerie en laat het vol doen.

CESAR: Dan ga ik smossen, Slisse.

SLISSE: Drinkt er dan eerst maar een paar slokskens van.

CESAR: En waar moet ik die soep gaan halen?

SLISSE: (Hem de kamer uitduwend) Naar Boom! (Cesar af.)

MELANIE: (Terug op) Oh, is hij weg, uw lekkere vriend! Zoveel verstand hebt ge teminste nog, dat ge voelt dat uw fameuze vriend hier teveel is!

SLISSE: (Heeft de spreij opgevouwen) 'k Voel ik juist niks!

MELANIE: Ja, ge hebt een olifantenvel, dat weet ik. Maar ge kunt kiezen: uw vriend Cesar of ik!

SLISSE: (Gaat met de spreij naar de deur voorplan links en verdwijnt even. Komt dan terug zonder spreij)

MELANIE: (Heeft ondertussen een clubzetel terug op zijn plaats gezet) Zie dat maar eens aan! Dat is hier gisteren allemaal geboend en gestofzuigd! Nu kunt ge voor meneer zijn plezier opnieuw beginnen!

SLISSE: (Heeft ook een clubzetel op zijn plaats geschoven) Ik zal er maar gaan bij zitten, want dat sermoen zal nog wel een tijdje duren, denk ik.

MELANIE: Ja, maakt u maar niet moe! Zit maar! Dat ik mijn rug niet meer voel, komt er niet op aan, daar zijn wij huisvrouw < wen nu eenmaal voor op de wereld. Al drie dagen aan een stuk, lig ik van hier naar ginder te lopen om een roze en een blauwe combinaison, een paar groen handschoenen en een geassorteerde sacoché. En als ge dan een goedkoop "taftakke" en een couponneke "moirée" ziet liggen en ge denkt in uw eigen: Kom, ik zal 't misschien zelf proberen te maken, dat is weeral profijt, dan komt

dan komt ge hier doodmoe aan en dan heeft meneer heel 't huis afgebroken!

SLISSE: Ge hebt toch nog een deur gevonden, zie ik!

MELANIE: Jaja, zwanst er maar mee! Dat ik niet meer op mijn benen kan staan, daar trekt ge u niks van aan, hé?

SLISSE: Ik zou al beginnen met zo geen hoge hielen te dragen.

MELANIE: (Diep beledigd) Ja, van die platkloeffers aan mijn voeten, hé, dat zoudt ge wel willen! En dan al d' ander vrouwen zo elegant vinden met hun décolleteekens! (Half in tranen) Hoge hielen is nog 't enigste dat ik heb!

SLISSE: (Door 't verdriet van zijn vrouw echt getroffen, gaat vlug naar haar toe en neemt haar in zijn armen) Maar Melanieke! Kinneke! Ocharmekes toch! Houdt gij gerust uw décolleteekes aan uw voeten! Op stelten of op platkloeffers, gij blijft toch altijd mijn Melanieke!

MELANIE: (Toch even getroost, duwt hem van haar af) Weg! Dat meent ge toch niet!

SLISSE: Meer dan ge denkt.

MELANIE: Hewel, laat dat nu zien! En houdt u in 't vervolg wat meer bezig met uw huis en uw vrouw in plaats van uw tijd te verknoeien aan die Cesar. En vooral, nu dat ons Tinneke zagezegd officieel kennis heeft. In ieder ander familie had die jongen van ons Tinneke al lang een voet in huis gehad. Een goeie huisvader zou die kinderen al lang aangehaald hebben. Tinneke ziet hem gaarne en 't is een jongen van goeie afkomst en die thuis wat te verwachten heeft.

SLISSE: Ik hoor het al, een miljonair.

MELANIE: In ieder geval, ik ben naar 't kadaster geweest en ik weet hoeveel eigendommen ze hebben. Daarbij, zijn vader is een groot koopman in diamant en Joe is enig kind.

SLISSE: Al wat blinkt is nog geen goud!

MELANIE: Ik heb het niet over goud, ik heb het over diamant! Maar gij beweegt u niet! Al goed dat ik hier ben! (Op) En zet nu alles terug op zijn plaats, want madame Flour en Joe komen seffens op bezoek.

SLISSE: Madame Flour, wie is dat nu weer?

MELANIE: Wel, de moeder van Joe!

SLISSE: Madame Flour! Wat een naam!

MELANIE: Dat is een naam gelijk een andere.

SLISSE: En die komen seffens naar hier?

MELANIE: Ja, als ik het niet doe, komt er toch niets van in huis. (Neemt pakjes) En nu hebt ge het goed verstaan hé Sander,

ge kunt maar zorgen dat die halve gare hier in 't vervolg niet meer komt; Ik wil hem niet meer zien. Ge weet dat ik een hartziekte heb, lang zal ik het niet meer trekken... Gunt me die paar jaarkes dan tenminste nog en probeert in 't vervolg voor uw vrouw en kinderen te leven! (Heeft de pakjes, waarmee ze is opgekomen, genomen en gaat er waardig mee weg langs de deur voorgrond rechts)

SLISSE: (Staat recht, handen in zijn zakken en kijkt haar na) Hartziekte!..Zoveel hartziekte als dat vaasje daar! (Hij blijft zo dromerig en onbeweeglijk staan als een standbeeld)

DERDE TONEEL

JAN: (Fluitend of zingend op, middendeur) Zeg pa, ik ben ermee weg, hé! (Wil weg, maar Slisse antwoordt niet en hij kijkt om, ziet de wanorde in de kamer, komt wat meer de kamer in en zegt) Dag pa! (Steeds geen antwoord. Hij trekt aan de mouw van Slisse) Hé, pa!

SLISSE: (Opschrikkend) Ah, jongen!

JAN: Ik ben ermee weg.

SLISSE: Dat is goed, jongen, amuseer u maar! Er zal een tijd komen, dat dat niet meer mag.

JAN: 't Is deze middag training. Ik heb me voor de atletiekmeeting van zondag laten inschrijven voor de Grieks Romeinse. Komt ge niet zien?

SLISSE: Dat zal er van afhangen, of dat ik met uw moeder, uw zuster en hare vrijer niet zal moeten gaan wandelen naar 't Nachtegalenpark.

JAN: Weet ge op hoeveel dat 'k gisteren de trainingsmeester gevloerd heb? Twaalf seconden! Rap hé?

SLISSE: Ge kunt in 't leven niet rap genoeg zijn, ventje. Er is maar één ding waar dat ge altijd genoeg tijd voor hebt.

JAN: Voor stokpolsspringen hé! Dat zegt onze trainer ook.

SLISSE: Ja, voor polstokspringen ook, maar ook nog voor wat anders! Voor te trouwen, jongen! Steekt dat goed in uw kop! Nonkel Gust, die drie keren getrouwd is geweest, heeft me dat op zijn sterfbed ook nog gezegd. Kom, zet hier alles wat mee op zijn plaats. (Ze verplaatsen de meubelen, terwijl het gesprek verder gaat) Luister naar uw vader: profiteer ervan als ge nog jong zijt en blijf zo lang mogelijk jong, maar ziet alleen dat ge uw studies niet verwaarloost!

JAN: Verleden jaar had ik toch een negen.

SLISSE: Dat weet ik. Zie maar dat ge dit jaar geen buis haalt. Wanneer zijn de examens?

JAN: 't Schriftelijk is al voorbij. Volgende donderdag en vrijdag hebben we praktijk.

SLISSE: Weet ge al min of meer wat dat het zal zijn?

JAN: De jongens van de derde klas hebben verleden jaar een koude plat met aspic moeten klaarmaken, maar ik denk dat het deze keer warm eten zal zijn.

SLISSE: Da's veel smakelijker ook! Een goed warm petatje met groenten en vlees, daar is 't leven mee te houden! Daarom ben ik langs de ene kant blij dat ge voor kok studeert, alhoewel ik u liever school meester had zien worden. (Wat dromerig) Ja jongen, dat is altijd mijn droom geweest en daarom had ik gehoopt dat één van mijn zonen...maar allee, daar is nu toch niks meer aan te veranderen.

JAN: Een kok is toch veel nuttiger, pa.

SLISSE: Materieel gezien wel! Maar geestelijk, jongen! (Dromend) Geometrie, algebra... $a + b$ gedeeld door $x + y$ is gelijk aan z ! Er zit daar iets mysterieus in, dat mij altijd heeft aangetrokken. En dan de vaderlandse geschiedenis! De Menapiërs, de Eburonen, de Leeuwendalers, Jan Breydel, Godfried van Bouillon, gestorven daar en daar in 't jaar zoveel... Als ge dat allemaal weet, jongen, dan kunnen ze u geen blaaskens meer wijsmaken!

JAN: Ge hebt vroeger toch altijd gezegd dat dat allemaal flauwe truit was.

SLISSE: Da's logisch, hé jongen. Als ge op de schoolbanken zit is dat natuurlijk flauwe truit, maar als ge de schoolmeester zijt en ge kunt het van uw boek aflezen, dan verandert de situatie! Alles komt er in de wereld op aan, wàar ge staat! Op de tree, of er af! En een schoolmeester staat er op en voor dat hij er op staat, heeft hij weeral grote vakantie!

JAN: Als ge 't zo beziet, ja!

SLISSE: 't Is zo dat ik het bezag! Maar allee, dat wil niet zeggen, dat er aan een kok ook geen schone kanten zijn, een hele hoop zelfs! (Zakelijk) Hebt ge al wild leren klaarmaken?

JAN: Nee, volgend jaar krijgen we eerst "Volaille en gibier".

SLISSE: Dan moet ge volgend jaar voor mij maar eens een wild konijntje klaarmaken.

JAN: Kan ons ma dat dan niet?

SLISSE: Daar staat me iets van voor, ja. Maar iedere keer als ik het vraag, schijnt er iets aan de konijnen te mankeren, of ze hebben myxamatose, of de jacht is niet open, of 't is geen maand met een "R" in.

JAN: Dat telt toch alleen maar voor de mosselen?

SLISSE: Dat weet het kleinste kind! Maar als uw moeder nu par force konijnen voor mosselen wilt verslijten, wat kunt ge daar dan aan doen? Ziet ge, manneke, het spreekwoord zegt: "Wat de vrouw gaarne mag, eet de man heel de dag". Maar dat zal gelukkig voor u niet tellen. Ge zult geen 25 jaar overgeleverd zijn aan kaassauce gelijk ik. De eerste jaren van mijn huwelijk,

heb ik mij daartegen kunnen verzetten, maar iedere keer als ik zelf petatfrit wou bakken, moesten de pompiers ertussen komen!

VIERDE TONEEL

FAKTEUR: (Op midden) Dag meneer Slisse!

SLISSE: Ah faktor! Sinds wanneer hebt gij de sleutel van mijn huis op zak?

FAKTEUR: Wel, de deur stond wagenwijd open!

JAN: Pa, tot straks hé! Ik ben ermee weg. (Af midden)

SLISSE: Tot straks! (Neemt het pak dat de faktor hem overhandigt) Jan, daar mankeert iets aan de schieter van 't slot, geloof ik.

FAKTEUR: Enfin, 't viel nogal mee, ik moest toch juist binnen zijn. Ik breng uwe Winkler Prins.

SLISSE: Ah, dat zal de letter P zijn. (Begint het pak los te maken)

FAKTEUR: Zijnt ge nog niet verder? Mijn letter P is al zeker drie maanden uit! Rechttuit gezegd, zo vlot als een gewone roman leest het toch niet, hé?

SLISSE: (Lachend) Wie leest er nu een encyclopedie in één trek door?

FAKTEUR: Ikke! Hoe kunt ge anders iets bijleren? Nu weet ik tenminste al een hele tijd, dat Pythagoras een dingen is, allee, wat is die nu weer? 'k Verwar die altijd met die andere... 'k Zou zijn naam duizend keer kunnen noemen. (Beslist tot Slisse) Geef nu uwe Winkler Prins eens, dat ik dat even opzoek!

SLISSE: (Die het pak losgepeuterd heeft) Het is hem niet! 't Zijn de stalen van de witte steentjes voor de badkamer!

FAKTEUR: (Otchoogeld) Ah, da's tegenslag! Toch ben ik blij dat ik hem in huis heb. Zels ons Filomèbe is van dat gedacht. En nu moet ge weten, dat ons Filomène eerst dacht, dat het een vervolgroman was over een affairedoende edelman. Ze dacht dat het boek heette "Winkelier en Prins" (Lacht). Ja, vrouwen hé! Die van mij mag nu hier gelezen hebben, dat Napoleon geboren is in 't jaar zoveel, allee, ik zal maar zeggen, de eenendertigste! Dat is ze dan weeral vergeten. Ja! Cijfers! Da's niets voor vrouwen, gaat dat maar na. Nu mogen ze mij al de numero's van al de huizen hier in de straat laten opnoemen, die ken ik zo vanbuiten.

SLISSE: (Die het kort wil maken) Moet ik geen briefke tekenen?

FAKTEUR: Ja, da's waar ook! Als ik met wetenschap bezig ben, zou ik alles vergeten! (Laat briefje tekenen) 's Avonds zeg ik soms tegen mijn eigen: "Vooruit Louis, pakt de gazet eens vast en lees ook eens wat lichte kost", maar toch liever in mijne Larousse Médical gaan bladeren zeker!

Zie, meneer Slisse, da's 'n boek! Dat moest gij kopen. Dat is nu eens gezonde lektuur over ziekten, zie! Ik zal hem volgende week eens meebrengen. Vrijdag misschien, als ik ga biljarten, dan neem ik 'm doorgaans toch niet mee.

SLISSE: (Geeft hem het briefje terug) Ja, doe dat. Als ik hem dan uitheb, krijgt ge 'm wel terug.

FAKTEUR: oh, dat presseert niet. Ik kan hem wel een paar dagen missen. (Af)

VIJFDE TONEEL

MELANIE: (Komt op in een té mooie peignoir en heeft een té luxueuze kamerrok voor Slisse op de arm)

SLISSE: Allé! Hoe ziet gij er nu uit?

MELANIE: Hebt gij nu nog nooit een vrouw met een peignoir gezien?

LISSE: Ja, op de cinema, maar nog nooit in m'n huis.

MELANIE: Dan wordt het tijd, dat ge dat eens thuis ziet. En hier is die van u.

SLISSE: Ja, dat ziet ge van hier! Als ge nu denkt, dat ik die "pardessus" ga aandoen, dan zijt ge van een goed jaar!

MELANIE: (Houdt kamerrok open) Is dat nu een pardessus? Ge hebt nog nooit zoiets chique aangehad.

SLISSE: Juist daarom: dat is veel te schoon voor mij.

MELANIE: Nee, gij ontvangt de mensen liever in uw hemdsmouwen.

SLISSE: Wie me zo niet wilt zien, blijft maar weg.

MELANIE: Maar de moeder van Joe komt, en dat zijn heel konvenabel mensen.

SLISSE: Ha, als ik dan die "stoffrak" aandoe, dan ben ik ineens konvenabel?

MELANIE: (Nijdig om die "stoffrak") Nee, want dat is onmogelijk; maar dan ziet ge er tenminste konvenabel uit!

SLISSE: Hewel, dan blijf ik liever zo. Dan zal ik er tenminste niet anders uitzien, dan ik ben. Dat is ook al iets.

MELANIE: Gij zijt een grote egoïst, dat zijt ge. Gelijk alle mannen trouwens.

SLISSE: Zijt ge er weer met uwe "egoïst"! Als er nu iets is, waar ik sterrekens van zie, dan is 't dat eeuwig verwijt van de vrouwen, dat de mannen allemaal egoïsten zijn.

MELANIE: Natuurlijk! Omdat het de waarheid is. "Il n'y a que la vérité qui blesse"! Dat is een Frans spreekwoord.

SLISSE: Hewel, dat is dan een stom spreekwoord, in 't Frans zo goed als in 't Vlaams. Niet de waarheid kwetst, maar de leugen.

MELANIE: Maar dat de mannen egoïsten zijn, dat weet toch iedereen.

SLISSE: Natuurlijk, ge zegt het dikwijls genoeg opdat iedereen het zou weten. Maar een leugen, een miljard keren, herhaald, blijft nog altijd een leugen. De waarheid is, dat de mannen zich afsloven in de fabrieken en langs de baan, en alle dagen krom liggen op d'één of d'ander manier, om het nodige geld bijeen te krijgen voor hun huishouden. Dat ze tien keer per dag moeten zwijgen waar ze zouden willen spreken en dat ze, om het nodige zaad in 't bakske te krijgen, hun karakter zodanig moeten vermassa<kreren, dat ze hun eigen niet meer tegoed in de spiegel durven bezien! Maar toch zijn de mannen egoïsten!

MELANIE: En de vrouwen doen niets, zeker?

SLISSE: Natuurlijk doet gij iets! Al het geld dat wij soms verdienen, dat doet gijlie op! Daar koopt ge stofzuigers, boenders, wasmachines mixers, ijskasten, snelkokers, koffiekokers en van alle anders kokers voor, zodanig dat ge nog maar een uurtje per dag te werken hebt, om ons voor de rest van de dag te kunnen uitmaken voor egoïsten.

MELANIE: Wel, wel, wat een ambras, allemaal om die robe de chambre eens aan te doen. En ik ben er zeker van, dat ge er goed mee staat. Trek hem maar eens even aan om te zien. (Doet hem de kamerrok aan)

SLISSE: (Onwillig, maar heeft er zich toch al bij neergelegd, als een rechtgeaarde egoïst en pantoffelheld) Maar enfin, dat is nu toch niets voor mij. Ik ga mij voelen als in een dwangbuis. (De omgeslagen mouwen zijn naar beneden gezakt, zodat hij daar staat zonder handen) Waar zijn nu mijn handen? Die mouwen zijn zeker voor een chimpansee gemaakt?

MELANIE: (Kan er ook niet goed uit wijsraken) 't Is te zeggen. Hebt gij dan zo'n korte armpjes?

SLISSE: (Iranisch) Ja, dat zal 't zijn. Mijn armen zullen te kort zijn!

MELANIE: (Heeft de neerhangende omslagen bemerkt) Wacht nu eens! (Houdt Slisse, die zich draait en leert, tegen) Blijf nu eens stilstaan, ongedurige Thomas! Natuurlijk! Die omslagen hangen naar beneden. (Slaat de omslagen naar boven) Voilà! Hij past als een busje en ge staat er wat goed mee.

SLISSE: (Wil de kamerrok uittrekken)

MELANIE: (Verhindert dat) Allée, Sander, zijt nu niet belachelijk en houdt hem aan.

SLISSE: 't Is juist om niet belachelijk te zijn, dat ik hem uit wil doen! (Poogt de jas weer uit te trekken, wat hem door Melanie wordt belet)